

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

«روت فوکس»

برگردان از: رضا نافع

۱۳ اپریل ۲۰۲۱

رویدادهای مهمی در انتظار مردم جهان است؟

گفته می شود میان دیپلمات های جمهوری دموکراتیک المان این سخن رایج بوده که : هر فرد تازه واردی به کاخ سفید تهدیدی است برای صلح جهانی . گرچه این سخن آنها در دوران جنگ سرد گفته می شد ، ولی گویا امروز هم در ، بر همان پاشنه می گردد.

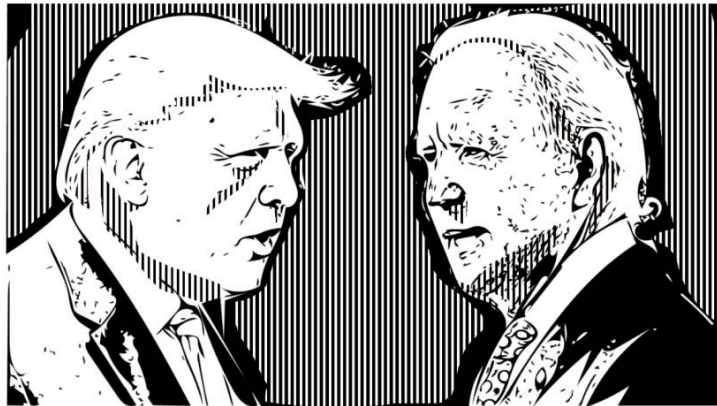
همانطور که «مانیتور» اندکی پس از انتخابات ایالات متحده در ماه نومبر نشان داد ، حمله شدید جوزف بایدن به ولادیمیر پوتین که وی او را «قاتل» خواند نشان بازگشت «شاهین های امریکا» به کاخ سفید است.

این از کوره در رفتن جو بایدن یادآور سخنان رونالد ریگان است که در ۱۱ اگست ۱۹۸۴ گفت: «هموطنان امریکائی من ، خوشحالم که امروز می توانم به شما اطلاع دهم که من قانونی را امضاء کردم که روسیه را برای همیشه مطرود و محکوم اعلام کرده است. ما پنج دقیقه دیگر بمباران را آغاز خواهیم کرد. « ریگان، ضد کمونیست کهنه کار، کمی بعد عقب نشست و زود فهمید که گرباچف چه نعمتی است برای او. گرباچف در دسمبر ۱۹۸۴ ، چهار ماه قبل از انتخاب شدن به عنوان دبیرکل حزب کمونیست اتحاد شوروی CPSU، از انگلیس دیدن کرد.

اسناد منتشر شده در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد که نخست وزیر انگلیس، مارگارت تاچر و گورباچف با یکدیگر رابطه حسنه داشته اند.

تاچر به ریگان گزارش داد: «من قطعاً او را مردی یافتم که می توان با او معامله کرد. من واقعاً از او خوشم آمد.» در سال ۱۹۹۰ ریگان از «توصیه نامه ای» سخن گفت که تاچر در آن از گورباچف تعریف کرده است.

تاچر اعلام کرده بود که با گورچیف «گشودن عظیم» اتحاد جماهیر شوروی امکان پذیر است. امروز بایدن با پوتین روبروست که از سرشتی دیگر است. شخص رئیس جمهور امریکا خود مظهر افول برتری امریکا است. هنگامی که او سناتور امریکائی بود نه تنها با کشتار غرب در یوگسلاوی ، افغانستان و عراق موافقت کرد، بلکه با احساس این که بعد از ۱۹۹۱ «تنها ابرقدرت» خواهد بود، برای دست یازیدن به آن جنگ ها اصرار می ورزید. با این حال ، این جنگ ها هژمونی ایالات متحده را به شدت ضعیف کرد. گرچه بایدن اکنون تمدید توافقنامه «آغاز نوین» ، آخرین پیمان مهم خلع سلاح هسته ئی را با روسیه امضاء کرده است، اما در پایان ماه فبروری همانطور که انتظار می رفت، به عنوان رئیس جمهور تازه منتخب امریکا، با یک حمله هوائی غیرقانونی به سوریه ورود خود را به عرصه و خطر حضور خود را به عنوان تهدیدی برای صلح اعلام کرد.

وی به سیاست دونالد ترمپ در خاور میانه ادامه می دهد: خاورمیانه در آستانه جنگ. ناگفته نماند که به فرمان او، اندکی پس از روی کار آمدن، در ۷ اپریل ۲۰۱۷ ، با ۶۰ راکت تاماهاوک یک فرودگاه نظامی سوریه بمباران شد. پوتین در آن زمان با خونسردی اما قاطعانه تجاوز را رد کرد. واکنش رئیس جمهور روسیه نسبت به «قاتل» خطاب کردن او، با آرامش و تا حدی با تفنن همراه بود. او برای همتای خود آرزوی «سلامت» کرد و به او توصیه کرد «کار نیکان را قیاس از خود مگیر».

با این حال، او سفیر روسیه را از امریکا به مسکو فراخواند تا – همانطور که در مسکو گفته شد – از «وخامت برگشت ناپذیر» در روابط جلوگیری شود. دیپلمات ها به سختی می توانند روشن تر از این بگویند که مسائل چقدر جدی است. زبان سخیف بایدن در مورد پوتین در رگبار تبلیغات ضد روسی که غرب بر سر مردم خود فرو می بارد تقریباً فراموش شده بود که: «تیری برتون» ، کمیسر اتحادیه اروپا در امور داخلی ، در بروکسل گفت، اتحادیه اروپا مطلقاً هیچ نیازی به واکسین روسی «Sput-nik V» ندارد. ظاهراً ، واکسین روسی از نظر برخی ها تهدیدی به شمار می رود که در حد تانک های شوروی است . تقریباً در همان زمان ، دادگاه بین المللی ورزش، شرکت ورزشکاران روس را که به دلیل ادعای دوپینگ دولتی مجاز به رقابت برای روسیه در مسابقات خارج از کشور نیستند ، ممنوع کرد: هیاهوی رسانه ئی درباره آقای ناولنی هم ادامه دارد ، همه اینها موسیقی متن است که اعمال امپریالیستی را همراهی می کند.

در ۲۲ مارچ، اتحادیه اروپا، ایالات متحده امریکا، انگلیس و کانادا تحریم های هماهنگی علیه چندین کشور از جمله چین را برای اولین بار از سال ۱۹۸۹ صادر کردند.

در همان روز سرگئی لاوروف برای مذاکره های دو روزه با همتای خود وانگ جی به چین سفر کرد. نشانه های بسیاری حکایت از آن دارند که رویدادهایی در حال وقوعند که منعکس کننده تغییرات در توازن قدرت بین المللی هستند. پیش از همه آن که وزرای دو کشور در ۲۳ مارچ اعلام کردند که هر دو کشور برای کاهش خطر تحریم ها خود را از ترافیک پرداخت جهانی، که تحت سلطه غرب است جدا می کنند. آنچه انتظارش نمی رفت رخ داده بود. در همان روز با نگرانی در رادیو المانی دویچلند فونک گزارش شد که حدود یک میلیون شغل در المان فدرال وابسته به صادرات به چین است.

آینده ما